

Německá strategie vítězí nad Rumunskem

PRO POKROK UPRAVIL OTAKAR CHARVAT

HISTORICKÁ míra rychlého pádu, sto dní, které uplynuly od vysazení Napoleona na ostrově sv. Heleny do pádu jeho císařství po bitvě u Waterloo, zdá se získati nový význam v případě Rumunska, které dnes, právě tři měsíce po svém vstupu do války, shledává se ohrožováno osudem Belgie a Srbska. Není téměř ve vojenské historii případu, aby kampaň pokračovala s takovou rychlostí ku konečnému tragickému, která se sice nedostavila, ale která náležá se v dohledu.

Na rozdíl od ostatních kampaní posledních období zůstává v tomto německém tahu proti Rumunsku německá záhadnost a nevyvstředěnost. Bylo nepochybně úmyslem Německa poskytnouti svému náboji a přesvědčující důkaz o skutečnosti, že německý válečný stroj je doposud moci a schopný prokázat nejvyšší stupeň své schopnosti. Bylo úmyslem Německa ukázat, že zpráva o tom, že německá vojenská síla poklesává, nezakládá se na pravdě.

Před třemi měsíci vyhlížela situace jinak a podklad pro domněnku o ochabování německé vojenské síly tu byl. Parížská Německá armáda byla nepopíratelně a rozsah ruského vítězství na Styrar a Seretu nechával svět v pochybnostech o tom, může-li být fronta centrálních mocností na východě obnovena. Spojenci na Somme nalezli se na postupu, Gorice padla a armáda Sarraillova počala se obježovat jako válečné ohrožení komunikace centrálních mocností s Bulharskem a Tureckem.

Někdy od okamžiku, kdy Německo zahájilo svůj plynový útok u Ypres a kdy zahájilo svůj gigantický úpěr na Dunaji na jaře roku 1915, vyhlídka spojených nezdá se tak mnohostátná a postavení centrálních mocností tak zoufalé. Je přirozeno, že německá pozornost obrácena byla k Rumunsku, jehož nepřipravenost byla teutonským mocnostem dobře známa, neboť uznaménána byla tu příležitost k docelení snadného vítězství.

Doposud je nám velice málo známo o zahajovacích pohybech rumunské kampaně. Tolik jenom víme, že Rumunsko nepokoušelo se o znížení bulharské armády, jednání, která náležala se po ruce. O kolmosti tyto považujeme dnes za veliký omyl, který se nyní na Rumunské mstí. Rumunsko pro politické spíše než vojenské přínosy došlo k přesvědčení, že skutečné pole jeho operací je v Sedmihradsku, kde žije velké množství Rumunů, tonžících po přípatku se pod rumunskou politickou vládou.

Je tomu tak? V Rumunsku mělo za to, že nebude Bulharskem napadeno. Mezi Bukurestem a Sofií došlo k dohodě, kterou Rumunsko bralo za bezmnohý mír. Rumunská vojska postupuvala směrem východním a severním, ale bulharská vojska již stávala v nečinnosti a vláda bulharská nevyhlášovala válku svému sousedu. Teprve ve chvíli, kdy vojska rumunská pronikla hluboko do Sedmihradu, Bulharští pod Mackensenem udělili v Dobruži.

Také další příčinné počínání nyní rozumně. Rumunsko počítalo na to, že Sarraillova armáda u Soluně udělí na bulharská vojska a zaměstná veškerou jejich energii. Ale co místo toho se stalo? V kritickém okamžiku Sarraill shledal, že je ohrožován v pozadí řeckou armádou a řeckým králem. Drahoucím dny, kdy útok mohl být proveden, straveny byly posilá oim not král Konstantin a přípravami pro útok od zadu. Německé intriky v Řecku slavily úspěšné vítězství.

Ve chvíli, kdy armády spojené v Macedonii se konečně pohouly a kdy Monastir padl, Rumunsko nalezlo se již v smrtelné agonii a Bulharsko nemuselo se již oháňati nebezpečí ze strany Rumunů. A tak zlatý okamžik, v kterém jeví se možnost znícení mostu, spojujícího Berlín s Caři-

NOVÁ FRANCOUZSKÁ HOUFNICE V ČINNOSTI.

Zde je jedna z obrovitých zbraní, které se strašným účinkem užívá francouzská armáda při úpěru za účelem zrušení býti Doumoutu při Verdunu. Několika sty těchto houfnic užito na bylo důkladně německé opevnění a francouzská vojska zahájila svůj postup ku předu.

PANOVNÍCI BEZ ŘÍŠÍ

Každá velká evropská válka a úspěšná revoluce připravila a říše panovníky, kteří, bez trůnu, bez koruny a často bez peněz, bloudí ze země do země. Někdy zřídí si více méně trvalé domovy anebo zrajnou zámky někde v ústraní a zařídí si malý neúrodný dvůr. Přítomná válka celou řadu panovníků připravila o říše. Dočasně se často o tom, jak žijí králové, připravují krokem války a své říše, ve vyhnanství. Víme, že srbský král používá pohostinství Itálie a král černoohorský a belgický pohostinství Francie. Ale je mnoho jiných panovníků, jejich vyhnanství nebylo přímým důsledkem přítomné války.

Rusko, které v minulosti ovládlo mnoho menších říší, rozluštilo dávno již otázky přebytečných panovníků a zřídilo pohodlné útulky s rozšířeným stávkou pro potomky litevské dynastie Ruriků, potomky polského krále Michala a potomky celé řady panovnických rodin větších a menších říší, které jednoceny byly ve velkou říši ruskou. Tato aristokracie žije pohodlně na svých panstvích a snad je i vděčná za to, že zbytečně byla starost o blahobyt svých občanů. V jiných zemích potomci panovnických rodin ale nezískali takových výhod.

PLUKOVNÍK ROOSEVELT NA OSTROVY FIDŽÍ.

Plukovník Theodore Roosevelt, jenž žil ve Spojených Státech je jednotlivcem a jenž potřebuje stále nové dojmy a látku ku svým spisům, hodlá odebrati se na ostrovy Samojské a Fidži v Pacifickém oceáně. O ostrovech těchto nevíme mnoho, ale můžeme se těšiti, že nyní dokonale se s nimi seznámíme z popisování Roosevelta. Lidé, kteří ostrovy ty navštívili, prohlásili, že život na ostrovech byl by pěkný, kdyby tu nebylo obrovských komárů, kteří jsou dotěrnými neohybnými. Jsou-li dobře nablženi, komáři tyto zpívají a to tak úšiborně, že v jejich okolí to vypadá jako v místnosti, kde cvičí se množství houslistů.

Samojské ostrovy, kde plukovník hodlá se na delší dobu usaditi, jsou sopečnou ruinou. Samoa nalezla se 4200 mil od San Franciska, blízko Australie, a obklopen jest malými ostrůvky, jež na zvány byly skupinou Fidži. Čtrnáct výhledů sopek utvořilo ostrovy Samoa. Z těchto pouze čtyři jsou důležitější a sice Manna, Tutuila, Upolu a Savaii. Manna je homolovitou vyvýšeninou, zvedající se do výše 2500 stop. Má šestúhelníku ve kruhu a pokryt je bohatou vegetací. Tutuila je malíčko větší a má květeny stejného bohatou. Upolu je velice zajímavým ostrovem, majícím čtyřicet mil délky a čtrnáct mil šířky.

Robert Louis Stevenson, známý anglický spisovatel, žil na ostrově Upolu od roku 1889 do své smrti v roce 1894. Na ostrově tomto nalezá se Apia, nejláhavnější místo na celé skupině ostrovů. Za městem nalezá se pěkný vodopád. Savaii, největší z ostrovů, je proslulý pro svoje sopečné kratery, které často přeházejí k životu.

Pobřeží těchto ostrovů jsou plná skalnatých útěsů, na kterých nalezají se obrovití netopýři. Obrovití krabové, často až tři stopy dlouzí, lezou na kokosové palmy a žijí se na oreších. Divocí holubi a jiní pestréptí ptáci prolhávají se v celých skupinách po stromech. Obyvatelstvo na těchto ostrovech je přisluhovačnické. Společá se na přírodu, že opatří jim potřebnou potravu a žijí ode dne ku dni. Příroda opatruje jim orechy, banány a jiné ovoce, které k živobytí jim zcela dostačí.

Žijí v špinavých osadách souhrnně. Mají-li chuť na ryby, se-li vesnice se vypravuje na jejich lovy. Příjemní sítě při pobřeží a trpělivě čekají na odliv, aby vybrahli si svoji kořist. Muži i ženy jsou otěvaví. Odívají se v ohleky, zhotovené z látky, kterou jejich ženy vyrábějí z lýka. To je jediná jejich industrie. Většinu svého času věnují tanci a zpěvu. Žijí spokojeně a šťastně, neboť jejich životní potřeby jsou nepatrné a nepůsobí jim mnoho starostí. Ač cokoliv obyvatelé těchto zajímavých ostrovů konají, vždy při tom zpívají. Příjemným zpěv tento nemůže být nazván a zdá se, že hlavním cílem těchto lidí je vydávati hodné slyšitelný zvuk. Tance jsou často velmi pěkné a podbávají se hawajským.

Domorodci na Fidži ostrovech jsou neobyčejně zduřilí k ciziněmu a snaží se je potěšiti všemožným způsobem. Misionáři pracují lámev ním a domorodci snaží se být nábožnými. Činí tak z vrozené své snahy, aby misionáře potěšili. V přítomnosti jejich snaží se být dobrými křesťany, ale za jejich zády žijí tak, jako žili předtím, než hlý človek se k nim přistěhoval.

Fidži ostrovy nalezají se již od ostrovů samojských a je jejich asi 250. Některé z nich jsou pouhými korálovými útvary. Některé pak jsou značně vyvýšené a významávají se tropickou krásou. Suva je hlavním městem na těchto ostrovech.

NOVÁ BELGICKÁ ARMÁDA SE PŘIPRAVUJE K VELKÉ OFENSIVE.

Nově vypravená belgická armáda zakončuje přípravy pro velkou ofensivu. Belgické vojsko se vyrovná v statečnosti vojsku jiných národností a kromě toho je posilována touhou po znovuzmocnění se své vlasti. Obrázek nás znázorňuje cvičení belgické jízdy.

Nově vypravená belgická armáda zakončuje přípravy pro velkou ofensivu. Belgické vojsko se vyrovná v statečnosti vojsku jiných národností a kromě toho je posilována touhou po znovuzmocnění se své vlasti. Obrázek nás znázorňuje cvičení belgické jízdy.

Nově vypravená belgická armáda zakončuje přípravy pro velkou ofensivu. Belgické vojsko se vyrovná v statečnosti vojsku jiných národností a kromě toho je posilována touhou po znovuzmocnění se své vlasti. Obrázek nás znázorňuje cvičení belgické jízdy.

Nově vypravená belgická armáda zakončuje přípravy pro velkou ofensivu. Belgické vojsko se vyrovná v statečnosti vojsku jiných národností a kromě toho je posilována touhou po znovuzmocnění se své vlasti. Obrázek nás znázorňuje cvičení belgické jízdy.